அழிவில்லா ஆத்மீக ஆலோசனைகள்!

திருச்சபைக்குத் தேவையான தெளிவான சத்தியங்கள்

அல்பர்ட் என். மார்டின்

சவறின் கிரேஸ் வெளியீடுகள்

அழிவில்லா ஆத்மீக ஆலோசனைகள்!

Sovereign Grace Publications
P O Box 62 159, Sylvia Park, Auckland, NZ

ஆசிரியர்:
அல்பர்ட் என். மார்டின்

மொழிபெயர்ப்பு:
வினோதா சுரேந்தர்

மொழியமைப்பு:
ஆர். பாலா

நூல் வடிவமைப்பு:
M. **ஜேம்ஸ்**

நூல் வடிவமைப்பு விவரங்கள்:
எழுத்து: 10.5/13.5 வள்ளுவன்;
நூல்: 5.6" x 8.6"; பக்கங்கள்: 208

முதல் பதிப்பு: ஜூலை 2012, இந்தியா

கிடைக்குமிடம்:
6/87 காமராஜர் தெரு,
திருவள்ளுவர் நகர், அயனாவரம்,
சென்னை 600023, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
தொலைப்பேசி: +91 9445671113

Available at:
6/87 Kamarajar Street,
Thiruvalluvar Nagar, Ayanavaram,
Chennai 600023, Tamilnadu, India.
Mobile: +91 9445671113

அறிமுகம்

போதகர் அல்பர்ட் என். மார்டின் டிரினிட்டி பாப்திஸ்து திருச்சபையில் தன்னுடைய 46 ஆண்டுகால போதக ஊழியத்தை 2008 ஆம் ஆண்டில் நிறைவு செய்து ஓய்வு பெற்றார். ஓய்வு பெறுவது என்பது தன்னுடைய அகராதியில் இல்லை என்று நம்புகிற அல்பர்ட் மார்டின், போதகர் பணியில் இல்லாவிட்டாலும் தொடர்ந்தும் அந்தத் திருச்சபையின் பல ஊழியங்களில் பங்குகொண்டு இன்றும் பணியாற்றி வருகிறார். போதக ஊழியத்தில் முதிர்ந்த அனுபவசாலியாகவும், பிரசங்க ஊழியத்தில் கர்த்தரால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட, சக பிரசங்கிகளும் தலை உயர்த்திப் பார்க்கின்ற பிரசங்கியாகவும் இருக்கின்ற மார்டின் ஓய்வு பெறுமுன் தன் சபைக்கு அழிவில்லாத ஆத்மீக ஆலோசனைகளை வேதத்தில் இருந்து தந்தார். என்னென்ன காரியங்களை மீண்டும் நினைவுபடுத்த வேண்டும், அதிலும் எத்தனையோ விஷயங்களுக்கு மத்தியில் நடைமுறைக்கு, அதுவும் திருச்சபைக்கு மிக அவசியமான, முக்கியமான விஷயங்கள் அவற்றில் எவை என்பதையெல்லாம் மிகவும் ஜெபத்தோடு சிந்தித்து, ஆராய்ந்து பார்த்து அந்த ஆலோசனைகளை அவர் கொடுத்திருக்கிறார். இதில் ஆச்சரியம் என்னவென்றால் அந்த ஆலோசனைகள் அனைத்தும் எந்தச் சபைக்குக் கொடுக்கப்பட்டதோ அந்தச் சபைக்கு மட்டும் உரியதாக இல்லாமல் உலகத்தில் எந்த மூலையில் இருக்கும் சபைகளுக்கும் என்றும் அவசியமான வேத ஆலோசனைகளாக இருப்பதுதான். அவை வேதசத்தியங்களாக இருந்தாலும் எங்கும், எல்லோருக்கும் பயன்படும் விதத்தில் விளக்கிப் பிரசங்கித்திருக்கிறார் அல்பர்ட் என். மார்டின். அந்த ஒரு காரணத்தினால்தான் ஆங்கிலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட அந்த ஆலோசனைகளைத் தமிழில் திருமறைத்தீபம் பத்திரிகையில் முதலில் மொழிபெயர்த்து தந்தோம்.

இப்போது அவற்றை மறுபடியும் நல்ல முறையில் தொகுத்து அவசியமான சிறு சிறு மாற்றங்களை மட்டும் செய்து நூலுருவில் உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கிறோம். திருமறைத்தீபம் பத்திரிகையில் இந்த ஆலோசனைகளின் இறுதிக்கட்டமாக வந்த அல்பார்ட் என். மார்டினின் ஊழியச் சாட்சியான செய்தி இதில் வரவில்லை. அது அவர் பணி செய்த சபைக்கு மட்டுமே கொடுக்கப்பட்ட தனிப்பட்ட செய்தியாக இருப்பதாலும், இதில் வந்திருக்கும் செய்திகளோடு தொடர்புடைய செய்தியாக இல்லாதபடியாலும் அது மட்டும் இந்நூலில் விடுபட்டிருக்கிறது. இதை மூலத்தில் இருந்து ஆடியோ செய்தியைக் காதால் கேட்டு சகோதரி விநோதா தமிழில் குறிப்பெடுத்தார். அது சுலபமான பணியல்ல. அவருக்கு நம் நன்றிகள். தமிழ் மொழியாக்கத்தில் அவசியமான மாற்றங்களைத் தேவையான இடங்களிலெல்லாம் நான் செய்திருக்கிறேன். முடிந்தவரை போதகர் மார்டினின் போதனைகளையும், நடையையும் உள்ளது உள்ளபடி இதில் கொண்டுவர முயற்சித்திருக்கிறோம். இதை நூலுருவில் கொண்டுவர அவசியமான சகலத்தையும் சகோதரர் ஜேம்ஸ் செய்து முடித்திருக்கிறார். அவருக்கும் எம் நன்றிகள்.

காலத்தால் அழிய முடியாத உண்மைகளை, இன்றைய திருச்சபைகளுக்கு அவசியமான போதனைகளைத் தொகுத்து தெளிவாக அருமைப் போதகர் தந்திருக்கிறார். ஆத்மீக வைராக்கியங்கொண்டு வாழ்ந்தாலோ, திருச்சபைப் பணிபுரிந்தாலோ இப்படித்தான் வாழ வேண்டும், பணி செய்ய வேண்டும் என்ற ஆத்மீக உந்துதலை உங்களுக்குள் இந்தச் செய்திகள் துண்டிவிட்டு கர்த்தருக்காக செயல்பட வைக்குமானால் அதுவே எங்களுடைய இந்தப் பணிக்குக் கிடைத்த ஆசீர்வாதமாக இருக்கும். திருமறைத்தீபம் பத்திரிகையில் இவை வெளிவந்தபோது பலரும் இவை ஆசீர்வாதமாக இருந்தன என்று எங்களுக்குத் தெரிவித்தபடியால் நூலுருவில் இவற்றைக் கொண்டுவரத் தீர்மானித்தோம். கர்த்தர் தாமே தம்முடைய மகிமைக்காக இந்நூலைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஜெபத்தோடு உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

போதகர் ஆர். பாலா

சவரின் கிறேஸ் சீர்திருத்த பாப்திஸ்து சபை

ஆக்லாந்து, நியூசிலாந்து

கிறிஸ்துவை விசுவாசத்தின் மூலம் இறுகப் பற்றிக் கொள்ளுங்கள்

2006-ம் ஆண்டின் வருடாந்திர சபை கூட்டத்தில் நான் அறிவித்ததை நீங்களெல்லாரும் நினைவில் வைத்திருப்பீர்கள் என நினைக்கிறேன். நான் மூப்பர் பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்று, 2008-ம் ஆண்டுவாக்கில் இந்நகரத்தை விட்டு வேறு நகருக்கு குடிபெயர இருப்பதை உங்களுக்கு அறிவித்திருந்தேன். 1962-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்தில் நான் நார்த் கோல்ட்வெல் என்கிற இந்த நகரத்திற்கு வந்ததிலிருந்து, இப்போது 46 ஆண்டுகள் முடிவடைகிறது. இந்த 46 ஆண்டுகளாக நான் என்னுடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்காக உங்கள் மத்தியிலே மற்ற உடன்மூப்பரோடும், ஏனைய ஊழியர்களோடும் சேர்ந்து ஊழியம் செய்தேன். நான் ஒரு தனித்த மூப்பராக செயல்பட வேண்டிய அவசியம் நேரிடாததை எண்ணி கர்த்தருக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். பல மேய்ப்பர்களும், மூப்பர்களுமாக சேர்ந்து பணி புரிவதில் உள்ள நன்மைகளை நான் நன்கு அறிந்திருக்கிறேன். உங்களிடம் விடைபெறும் இந்த வேளையிலே உங்கள் மத்தியில் போதகராக பணிபுரிந்து விடைபெறுவதைக் குறித்து எனக்கு அதிக சந்தோஷம்.

நான் விடைபெறுவதற்கு முன்னதாக நான் உங்களுக்கு என்ன செய்தியைக் கூறிவிட்டு செல்வது என்பதைப் பற்றி நான் மிகவும் அதிகமாக சிந்தித்துப் பார்த்தேன். அதைப் பற்றி அதிகமதிகமாக சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும்போது எனக்கு சில எண்ணங்கள் தோன்றின. கடந்த 46 ஆண்டுகளில் இந்த சபையில் நான் போதித்திராத முக்கியமான போதனைகள் எவையாவது இருக்கின்றனவா என்று யோசித்துப் பார்த்தேன். ஒரு குறிப்பிட்ட பாடத்தில் அல்லது முக்கியமான வேத சத்தியங்களில் அல்லது நடைமுறை காரியங்களில் அப்படி ஏதாவதொன்றைத் தவற விட்டிருக்கிறேனா என்று ஆராய்ந்து பார்த்தபோது நாம் கூடித் தியானிக்காமல் விட்டுவைத்த

காரியங்கள் எதுவும் இல்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தது. பிரசங்கங்கள் மூலமாக மாத்திரம் அல்லாமல் ஞாயிறு தின ஆராதனை வேதவாசிப்புகளின் மூலமாகவும் நாம் திரும்பத் திரும்ப அவற்றை ஆராய்ந்திருக்கிறோம்.

வேதவாசிப்பு என்று சொல்லும்போது இந்த 46 வருடங்களில் நாம் சபையாகக் கூடி வருகையில் புதிய ஏற்பாடு முழுவதையும் (மத்தேயு முதல் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் வரை) குறைந்தது 8 முறைகளாவது நாம் வாசித்திருக்கிறோம். அது போலவே பழைய ஏற்பாடு முழுவதையும் (ஆதியாகமம் முதல் மல்கியா வரைக்கும்) 3 முறைகள் வாசித்திருக்கிறோம். அப்படி வாசித்து வரும்போது எங்கேயாவது வசனத்தில் நமக்கு தெளிவு ஏற்பட வேண்டியதாக இருந்தால் மூப்பர்களாகிய நாங்கள் யாவரும் சேர்ந்து அதைக் குறித்து விவாதித்து பின்னர் அதை சபையாராகிய உங்கள் வாழ்க்கைக்குப் பிரயோஜனமாயிருக்கும்படிக்கு அவற்றை விளக்கியிருக்கிறோம். ஆகவே இந்த 46 ஆண்டுகளில் நான் பிரசங்கித்திராத எதை உங்களுக்குப் பிரசங்கிக்கப் போகிறேன் என்கிற கேள்வி எனக்குள் எழுந்தவண்ணமாக இருந்தது. கடைசியாக நான் என்னதான் முடிவு செய்தேன் என்பதை அறிய ஆவலாக இருக்கிறீர்கள் அல்லவா? கர்த்தரின் சித்தத்தின்படி கீழ்கண்டவற்றை நான் உங்களுக்குப் பிரசங்கிக்க இருக்கிறேன்:

உங்கள் மத்தியில் 46 ஆண்டுகள் ஊழியம் செய்வதற்கு எனக்கு உற்சாகம் அளித்த அடிப்படையான ஆவிக்குரிய சத்தியங்களின்பேரில் ஒரு பொதுவான பிரசங்கத்தை அளிக்க வேண்டுமென எண்ணினேன். இந்தப் பிரசங்கங்களில் நான் குறிப்பாக ஏதாவதொரு வசனத்தையோ அல்லது பிரச்சனையையோ குறித்துப் பேசப் போவதில்லை. ஏனென்றால் நாம் இந்த 46 வருடங்களில் மிகவும் கவனத்தோடும், ஆராய்ச்சியோடும், ஜெபத்தோடும் வசனங்களையும், பிரச்சனைகளையும் குறித்து ஆராய்ந்து அவற்றை நமது வாழ்க்கையில் செயல்படுத்தியும் வந்திருக்கிறோம். சில சந்தர்ப்பங்களில் நாம் ஏற்கனவே பேசின வசனங்களையும், கருத்துக்களையும் புதிதாக சபைக்கு வருபவர்களின் நிமித்தமாகத் திரும்பவும்கூட பேசியிருக்கிறோம். ஆகவே நான் இப்போது எதைப் பேசத் தீர்மானித்திருக்கிறேன் என்றால், நமது இருதயத்தையும், ஆத்துமாவையும், நமது வாழ்க்கையையும்கூட ஒருங்கிணைக்கும் மிகவும் முக்கியமான, நமக்கெல்லாம் முதுகெலும்பைப் போன்றிருக்கும் சத்தியங்களை

மறுபடியும் உங்களுக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். கடவுளின் மக்களாகிய நீங்கள் உங்கள் எதிர்கால வாழ்க்கைக்காகவும், ஊழியங்களுக்காகவும் அந்த சத்தியங்களை மறுபடியுமாக நினைத்துப் பார்த்து கர்த்தருக்கென்று உங்களை மீண்டும் ஒப்புக்கொடுக்கும்படியாக உங்களை அழைக்கிறேன். நான் உங்களுக்கு முதலாவதாக சொல்லப்போகிற புத்திமதி, நான் இனிமேல் சொல்லப்போகின்ற மற்ற விஷயங்களுக்கெல்லாம் அத்திவாரமாய் அனைத்தையும் இணைத்துக் கட்டுகின்ற காரியமாக இருக்கிறது. நான் உங்களுக்கு கூறுகிற அந்த முதலாவது ஆலோசனை என்ன? அது இதுதான்:

கிறிஸ்துவை விசுவாசத்தின் மூலம் இறுகப் பற்றிக் கொள்ளுங்கள்

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மீது விசுவாசமும் அன்பும் உடையவர்களாக, அவரை ஒரு நபராக எண்ணி, விடாமல் இறுக்கமாகப் பற்றிக்கொள்ளுங்கள்; அந்த விசுவாசத்தினாலும் அந்த அன்பினாலும் அவருடைய வார்த்தைகள் எல்லாவற்றையும் கைக்கொண்டே தீருவேன் என்கிற வைராக்கிய வாஞ்சை உடையவர்களாய் இருங்கள்.

இந்த வார்த்தைகளுக்கு நான் உருவம் கொடுத்த விதத்தைப் பற்றி சற்று விளக்க விரும்புகிறேன். ஏன் இப்படியான வார்த்தைகளை உபயோகித்து இந்த வாக்கியத்தை அமைத்தேன்? இந்த வாக்கியத்தை நான் வெகு சுலபமாக எழுதிவிடவில்லை. என் மனதிலுள்ள இந்த கருத்தை எப்படி எழுதுவது என பல மணி நேரங்கள் போராடினேன். நான் எழுதிப் பார்த்த விதங்கள் எதுவும் எனக்கு திருப்தியாக இல்லை. முடிவில் மேற்குறிப்பிட்ட படியான வார்த்தைகள் எனக்குக் கிடைத்தது. அவை என் மனதிலுள்ளதை சரியாகத் தெரிவிக்கிறதென்று நினைக்கிறேன். இந்த வார்த்தைகளின் அர்த்தம்தான் என்ன? முதலாவது வாக்கியத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மீது விசுவாசமும் அன்பும் உடையவர்களாக, அவரை ஒரு நபராக எண்ணி, விடாமல் இறுக்கமாகப் பற்றிக்கொள்ளுங்கள் (உங்களுக்கு மிகவும் வேண்டிய அம்மாவையோ, அப்பாவையோ, சகோதரனையோ எப்படி ஒரு நபராக எண்ணி அவருடன் உறவாடுகிறீர்களோ அதுபோல இயேசுவையும் ஒரு நபராக எண்ணி உறவை வலுப்படுத்திக்கொள்ள புத்திகூறுகிறேன்).

நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்பதை இன்னும் சற்று அதிகமாக விளக்குகிறேன்.

ஒரு கிறிஸ்தவ ஆணோ அல்லது கிறிஸ்தவ பெண்ணோ, கிறிஸ்தவ வாலிபனோ, கிறிஸ்தவ வாலிபப் பெண்ணோ விசுவாசத்தைக் கொண்டுதான் இயேசு கிறிஸ்துவோடு இணைக்கப்படுகிறார்கள் என்று வசனம் கூறுகிறது. கிறிஸ்தவம் என்பது சில சட்டதிட்டங்களை வைத்துக்கொள்ளுவதால் ஏற்படுவதல்ல. கிறிஸ்தவத்திற்கு சட்டதிட்டங்கள் அவசியம்தான். ஆனால், அவற்றைப் பூரணப்படுத்திய ஒரே நபராகிய இயேசுவோடு இணைக்கப்படுவதே கிறிஸ்தவம் ஆகும். அவர் அவைகளை தனது மகிமையாலும் தனது நிறைவேற்றுதலாலும் பூரணப்படுத்தி முடித்தார். அப்படியாக இயேசு கிறிஸ்துவுடன் இணைக்கப்படுகின்ற ஓர் உண்மையான கிறிஸ்தவனை சீஷன் என்று வேதாகமம் குறிப்பிடுகிறது. சீஷன் என்பவன் யார்? ஒரு குருவானவரிடமோ, ஓர் ஆசிரியரிடமோ பக்தியும் பாசமும் கொண்டிருப்பவனே அவருடைய சீஷன் ஆவான். அதே போல தன்னுடைய விசுவாசத்தின் காரணமாக இயேசுவின் மீது பக்தியும் நேசமும் கொண்டவனை கிறிஸ்துவினுடையவன் என்கிற அர்த்தத்தில் "கிறிஸ்தவன்" என வேதாகமம் குறிப்பிடுகிறது. அவர்மீதுள்ள விசுவாசத்தினால் அவருடைய சீஷன் ஆகிறானே, அந்த விசுவாசமும்கூட கடவுளின் அற்புதமான வரம்தான். பரிசுத்த ஆவியைக் கொண்டு அந்த விசுவாசத்தை அவனுடைய உள்ளத்தில் கடவுள் ஏற்படுத்துகிறார். அப்படி உண்டான விசுவாசத்தின் நிமித்தமாக அவனுக்கு இயேசுவின் மீது மிகுந்த அன்பு ஏற்படும். விசுவாசமும் அன்பும் எப்போதும் இணைந்தே காணப்படும். இயேசுவின் மீது நமக்கு இருதயத்தில் இருந்து அன்பு ஏற்படவில்லையென்றால் அந்த விசுவாசம் உண்மையான விசுவாசமாக இருக்க முடியாது. இயேசுவின் மீது அன்பில்லாமல் வெறும் விசுவாசத்தை மாத்திரம் கொண்டிருந்தால் அது நம்மை இரட்சிப்புக்கு கொண்டு செல்லுகிற விசுவாசமாயிராது. சிதறியிருக்கிற பரிசுத்தவான்களுக்கு எழுதுகின்ற பேதுரு, இந்த அன்பைக் குறித்து தனது நிருபங்களில், எப்போதும் எழுதத் தவறுவதில்லை. "அவரை நீங்கள் காணாமலிருந்தும் அவரிடத்தில் அன்புகூருகிறீர்கள்" 1 பேதுரு 1:8. அவர் என்பது இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறிக்கிறது. இப்போது அவரை பார்க்காமல் இருந்தும் அவர் மீது விசுவாசம் வைத்திருக்கிறீர்கள் என்பதையும் குறிப்பிடுகிறார். இந்த கடிதத்தை பேதுரு எங்கும்

சிதறியிருக்கிற சகல பரிசுத்தவான்களுக்கும் எழுதுகிறார். அவரை விசுவாசிக்கின்ற அனைத்து கிறிஸ்தவர்களுக்கும் இவை பொருந்தும். இந்தக் காலகட்டத்தில் வசிக்கின்ற நமக்கும் அவை பொருந்தும். அவரை உண்மையாக விசுவாசிக்கிற ஒவ்வொரு விசுவாசியும் அவரில் அன்புகூருகிறவனாயிருக்கிறான். அவரில் அன்புகூருகிறவன் அவரை விசுவாசிக்கிறான்.

இதே கருத்தை பவுல் அப்போஸ்தலனும் சிறிதும் தயக்கமின்றி வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். ஒருவன் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்தில் அன்புகூராமற்போனால், அவன் சபிக்கப்பட்டவனாயிருக்கக் கடவன் (1 கொரிந்தியர் 16:22). இயேசுவின் மீதுள்ள விசுவாசத்தினால் ஒருவன் இரட்சிக்கப்படுகிறான் என்று நாம் அறிந்திருக்கிறோமல்லவா? அப்படியானால் இரட்சிப்புக்கு விசுவாசம் போதுமா? அன்பு அவசியமில்லையா? என்கிற கேள்வி எழலாம். வேதாகமத்தில் எங்குமே, நாம் அவர்மீது அன்புகூர்ந்ததினால் அவரோடு இணைக்கப்பட்டவர்களாயிருக்கிறோம் என்று வாசிக்கவில்லை. விசுவாசத்தினால்தான் நாம் அவரோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். கிருபையினாலே, விசுவாசத்தைக் கொண்டு இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள். இது உங்களால் உண்டானதல்ல. மனிதன் பெருமை பாராட்டாதபடிக்கு இது கடவுளால் அருளப்பட்ட ஈவு. நாம் அவரால் நீதிமான்களாக்கப்பட்டிருக்கிறோம். இதை வேதம் தெளிவாக சொல்லுகிறது. அப்படியிருந்தும் பவுல், இயேசுமீது ஒருவனுக்கு அன்பு இருக்க வேண்டியதின் அவசியத்தை இங்கே சொல்லுகிறார்: ஒருவன் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்தில் அன்புகூராமற் போனால், அவன் சபிக்கப்பட்டவனாயிருக்கக்கடவன். கர்த்தரை விசுவாசியாதவன் ஆக்கினைத் தீர்ப்படைவான் என்றிருக்கிறது. அவரில் அன்புகூராதவன் சபிக்கப்பட்டவன் என்று பவுல் குறிப்பிடுகிறார். ஏன்? இவைகளில் வெவ்வேறான காரியங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா? இல்லை. அவரில் அன்புகூராதவன் அவரை உண்மையாக விசுவாசிக்க மாட்டான் என்பதுதான் இதன் கருத்து. உண்மையான விசுவாசம் அன்பை பிறப்பிக்கும். ஆகவேதான் யோவான் தனது நிருபத்தில் நாம் அவரிடத்தில் அன்புகூர்ந்ததினால் அல்ல, அவர் நம்மிடத்தில் முந்தி அன்புகூர்ந்தார் (1 யோவான் 4:10, 19) என்று எழுதியிருக்கிறார். அவர் பாவிகளாகிய நம் மீது அன்புகூர்ந்தபடியால் தமது ஒரே பேறான குமாரனை நமது பாவங்களை நிவிர்த்தி செய்கிற

கிருபாதார பலியாக அனுப்பினார். இப்படியாக தேவனுடைய அன்பு நமக்காக வெளிப்பட்டது. பாவிகளாகிய மக்கள் தேவனுடைய இந்த மகத்தான அன்பைக் குறித்து கேள்விப்பட்டு, அதை விளங்கிக்கொள்ளும்போது பரிசுத்த ஆவியினால் தமது உள்ளத்தில் ஏற்படும் விசுவாசத்தைக் கொண்டு மீட்பராகிய அவரை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். கடவுளின் அன்பு, நம்மிடத்தில் அன்பைப் பிறப்பிக்கிறது. அவர் நம்மில் அன்பு வைத்தபடியால்தான் நாம் அவரில் அன்புகூருகிறோம். ஆனால் நாம் ஒவ்வொருவரும் அவரில் அன்புகூருகிறோமா என்பதே கேள்வி. யோவான் தனது நிருபத்தில், தான் எழுதுகிற ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும், தனிப்பட்ட விதத்தில் கர்த்தராகிய இயேசுவின் மேல் அன்பு வைத்திருக்கிறவன் என்கிற எண்ணத்தில் எழுதுகிறார்.

நாம் வேதாகமத்தைப் படிக்கும்போது இயேசு கிறிஸ்துவும் இதை மிகவும் தெளிவாக விளக்குவதைக் காண்கிறோம். ஒவ்வொருவனும் தம்மீது இப்படிப்பட்ட அன்பை வைத்திருக்க வேண்டுமென அவர் எதிர்பார்க்கிறார். கர்த்தரின் மேல் வைக்கும் அன்பு என்பது சாதாரணமான அன்பல்ல. இந்த உலகத்தில் எந்தவொரு சிருஷ்டியின் மீது வைத்திருக்கும் அன்புக்கும் அது ஒப்பாகாது. லூக்கா 14:26, இயேசு கிறிஸ்து எதிர்பார்க்கின்ற அந்த அன்பைக் குறித்து தெளிவாக விளக்குவதைப் பாருங்கள். “யாதொருவன் என்னிடத்தில் வந்து, தன் தகப்பனையும் தாயையும் மனைவியையும் பிள்ளைகளையும் சகோதரரையும் சகோதரிகளையும் தன் ஜீவனையும் வெறுக்காவிட்டால் எனக்கு சீஷனாய் இருக்க மாட்டான்.” அவன் தன் சொந்தபந்தங்களை மாத்திரமல்ல, தனது ஜீவனையுங்கூட வெறுக்காவிட்டால் எனக்கு சீஷனாயிருக்க முடியாது என்கிறார். இயேசுவுக்கு ஒருவன் யாவற்றைக் காட்டிலும் முதலிடம் கொடுக்காவிட்டால் அவன் பேரில் இயேசுவுக்கு இரட்சிக்கத்தக்கதான பிரியம் ஏன் ஏற்படவேண்டும்? சகோதர சகோதரிகளை வெறுக்காவிட்டால் என்று அவர் சொல்வது அவர்களை பகைக்க வேண்டும் என்கிற அர்த்தத்தில் அல்ல. இயேசுவைக் காட்டிலும் அவர்கள் மீது அதிகமான அன்பு இருக்க வேண்டியதில்லை என்கிறார். அவர்கள் மீது வைத்திருக்கும் அன்பையும் இயேசுவின் மீது வைத்திருக்கும் அன்பையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இயேசுவின் மீதுள்ள அன்புதான் பிரதானமானதாக இருக்க வேண்டும். இயேசுவின் மீது ஒவ்வொருவரும் பிரதானமான அன்பை செலுத்த வேண்டும் என்று வேதாகமம் போதிக்கிறது. உங்கள்

மகனையோ, மகளையோ, தாயையோ, தகப்பனையோ, மனைவியையோ, ஜீவனையோ இரண்டாவதாகத்தான் நேசிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நீங்கள் இயேசுவுக்கு சீஷனாய் இருக்க முடியும். அதை உங்களுக்கு விளக்கிக் கூறவே நான் இங்கு உங்களுக்குப் பிரசங்கியாக இருக்கிறேன். அதை சொல்லாமல் மற்றவற்றை பிரசங்கிப்பதால் பிரயோஜனம் என்ன? இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிறவர்கள் அனைவருமே அவரை ஒரு நபராக எண்ணி அவர் மீது அளவுகடந்த பிரியமும் வைத்திருப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அவர் மீது ஒருவன் வைத்திருக்கிற இந்த அன்பு உலகத்தில் காணப்படுகிற மற்ற எல்லா வகையான அன்பு, பாசம், நேசம் இவைகளைக் காட்டிலும் மிகமிக மேலானதாக இருக்க வேண்டும்.

கிறிஸ்து சபையை நேசிப்பது போல நான் என் மனைவியை நேசிக்க வேண்டும் என்ற கட்டளையைப் பெற்றிருக்கிறேன். ஆனாலும் நான் என் மனைவியின் மீது வைத்திருக்கிற அன்பு ஒருபோதும் இயேசுவின் மீதுள்ள அன்புக்கு இடைஞ்சலாக வரவே கூடாது. இந்த இருவர் மீதான அன்பையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இயேசுவின் மீது நான் கொண்டிருக்க வேண்டிய அன்பே அதிகமானதாக இருக்க வேண்டும். இயேசுவின் மீதுள்ள அன்பை ஒப்பிடுகையில் நான் என் மனைவியை வெறுக்க வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். அப்படியே என் பிள்ளைகளையும், என் கூடப்பிறந்தவர்களையும் வெறுக்க வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். இயேசுதான் எல்லா உறவைக்காட்டிலும் பிரதானமாக இருக்க வேண்டும். இதைத்தான் இயேசு அங்கு கூடி வந்த கூட்டத்தாரிடம் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார். மிகவும் தெளிவாக சொல்லுகிறார். என்னுடைய இந்த “பிரிவின் செய்தியாக” சபையிலுள்ள ஒவ்வொரு தனிமனிதனுக்கும் நான் சொல்ல விரும்புவது: விசுவாசத்தைக் கொண்டு இயேசு கிறிஸ்துவில் இணைக்கப்பட்டுள்ள நீங்கள் அவரில் அன்புகூர்ந்தவர்களாய் இருக்கிறீர்கள். அந்த விசுவாசத்தையும் அன்பையும் விடாமல் பற்றிக் கொண்டு அவரோடு எப்போதும் இணைக்கப்பட்டவர்களாய் இருங்கள்.

அப்போஸ்தலர் 11ம் அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். எருசலேமில் விசுவாசிகளுக்கு எதிராக உபத்திரவங்கள் ஆரம்பித்தபோது, விசுவாசிகள் பல இடங்களில் சிதறிப் போனார்கள். போன இடங்களிலே அவர்கள் சுவிசேஷத்தை

அறிவித்தார்கள். வெகு தொலைவிலுள்ள சீப்ரு தீவு, அந்தியோகியா ஆகிய இடங்களுக்குங்கூட சில விசுவாசிகள் சென்றார்கள். அந்தியோகியாவில் அவர்கள் சுவிசேஷத்தை பிரசங்கித்தபோது ஆவியானவர் அங்கு செயல்பட்டார். கர்த்தரின் கரம் அவர்களோடு இருந்தது. கேட்டவர்களில் அநேகம்பேர் கர்த்தரை விசுவாசித்து அவரிடமாக திரும்பினார்கள். அங்கு என்ன நடந்தது என்று கவனியுங்கள். அநேகர் கர்த்தரை விசுவாசித்தார்கள். அவர்களது விசுவாசம் மிகவும் அழகாக இங்கு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. விசுவாசித்தவர்கள் கர்த்தரிடமாகத் திரும்பினார்கள். இயேசுவின்பேரில் பிரதானமான அன்பும் விசுவாசமும் கொண்டபடியினாலே அவர்கள் எல்லாவற்றையும் பின்னுக்குத் தள்ளி விட்டு, முழுவதுமாக அவர் பக்கமாகத் திரும்பினார்கள். அங்குள்ள காரியங்களை அறிந்து வரும்படி எருசலேம் சபையிலிருந்து பர்னபாவை அந்தியோகியாவுக்கு அனுப்பினார்கள். 11:23 ஆம் வசனம் சொல்லுகிறது: "அவன் போய் சேர்ந்து, தேவனுடைய கிருபையைக் கண்டபோது, சந்தோஷப்பட்டு, கர்த்தரிடத்தில் மனநிர்ணயமாய் நிலைத்திருக்கும்படி எல்லாருக்கும் புத்தி சொன்னான்". ஆங்கில வேதாகமத்திலே 'நிலைத்திருங்கள்' என்கிற வார்த்தைக்கு (Cleave) இணைந்திருங்கள் என்கிற பதம் காணப்படுகிறது. இந்த வார்த்தை இரண்டுபேர் இணைக்கப்படும் காரியத்தைக் குறிப்பிட பயன்படுத்தப்பட்டது. திருமணத்தில், மனிதன் தன் தாயையும் தகப்பனையும் விட்டு மனைவியோடு இசைந்திருக்கக் கடவன் என்கிற கட்டளையை வேதாகமத்தில் பார்க்கிறோமல்லவா? அந்தவிதமான இணைப்பைத்தான் பர்னபா இங்கு அந்தியோகியா சபையாருக்கு புத்திமதியாகக் கூறுகிறார். அதற்கு 'நெருக்கமான உறவு', 'தொடர்பில் இடைவிடாமல் நிலைத்திருத்தல்' என்கிற அர்த்தங்கள் உண்டு. அந்தியோகியா பட்டணத்து ஜனங்கள் தேவனுடைய கிருபையினால் விசுவாசிகளாகி கர்த்தரிடத்தில் திரும்பியதை பர்னபா கண்டபோது, "நீங்கள் விசுவாசித்த அந்த கர்த்தரை விடாமல் பற்றிக் கொண்டிருங்கள்" என்று புத்தி சொன்னார். ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையில் முன்னேறுவதற்கு மிகவும் இன்றியமையாத ஆணி வேர் இது. கிறிஸ்துவின் மீது விசுவாசத்தையும் அன்பையும் உடையவர்களாக அவரை விடாமல் இறுகப் பற்றிக்கொள்ளுங்கள்.

நான் உங்களுக்குக் கூறிய புத்திமதியின் இரண்டாவது பகுதியைக் கவனியுங்கள். அந்த விசுவாசத்தினாலும் அந்த

அன்பினாலும் அவருடைய வார்த்தைகள் எல்லாவற்றையும் கைக் கொண்டே தீருவேன் என்கிற வைராக்கிய வாஞ்சை உடையவர்களாய் இருங்கள்.

1. விசுவாசத்தினாலும் அன்பினாலும் இயேசு கிறிஸ்துவை விடாமல் பற்றிக் கொண்டிருங்கள்.

2. அதே விசுவாசத்தினாலும் அன்பினாலும் அவருடைய வார்த்தைகள் யாவையும் கைக்கொள்ளுவேன் என்கிற வைராக்கியம் உடையவர்களாய் இருங்கள்.

இந்த இரண்டு காரியத்தையும் பிரிப்பதற்கு வேதாகமம் நம்மை அனுமதிப்பதே இல்லை. இயேசுவின் மேல் வைக்கும் அன்பு! அவருடைய வசனங்களுக்குக் கீழ்ப்படிதல்! இவ்வுலகில் அநேகர் இயேசுவின் மேல் தாங்கள் வைத்திருக்கும் அன்பைக் குறித்தும், அவர் தங்களோடு விசேஷித்த விதத்தில் தொடர்பு கொள்வதைக் குறித்தும் அநேகவிதமான சம்பவங்களை சாட்சியாக சொல்லுவார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கையை வசனத்தைக் கொண்டு ஆராய்ந்து பார்த்தால், அதில் கர்த்தருடைய வசனங்களின் ஆளுகை இருக்காது. கர்த்தருடைய வசனங்கள் அவர்களைத் திருத்தி நல்வழிப்படுத்தியிருக்காது. இயேசுவின் மேல் இருக்கும் அன்பையும் அவருடைய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதையும் ஒருபோதும் பிரிக்க முடியாது. அவரிடம் விசுவாசமும் அன்பும் உடையவன் நிச்சயமாக அவருடைய வார்த்தைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்தே தீருவான்.

இதற்கு சில வசனங்களை உதாரணமாகப் பார்ப்போம். யோவான் 6ம் அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். ஜீவ அப்பத்தைக் குறித்ததான பகுதி இது. 66ம் வசனத்தைப் பாருங்கள். அதுமுதல் அவருடைய சீஷரில் அநேகர் அவருடனேகூட நடவாமல் பின்வாங்கிப் போனார்கள். இவர்கள் இயேசுவுக்கு சீஷர்களாக இருந்தவர்கள்; அவரை விசுவாசித்தவர்கள். இப்போது அவர்கள் இயேசுவிடமிருந்து பிரிந்து போய்விட்டார்கள். அதுவரைக்கும் இயேசு சென்ற இடங்களிலெல்லாம் அவரைத் தொடர்ந்து போனவர்கள்தான். அவர் கொடுத்த அப்பங்களையும் மீன்களையும் உண்டு அவரைத் தொடர்ந்து சென்றவர்கள்தான். அவருடைய பிரசங்கங்களையும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இந்த அதிகாரத்தில், இயேசு உபதேசித்துக் கூறின

வசனங்களுக்கு கீழ்ப்படிய முடியாதவர்களாக பின்வாங்கிப் போய்விட்டார்கள். இயேசுவின் மீது வெறும் அன்பு மாத்திரம் கொண்டு அவர் போகும் இடங்களுக்கெல்லாம் அவரைப் பின்பற்றினவர்கள், வசனத்திற்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டிய நேரம் வந்தபோது, அதற்குக் கீழ்ப்படியக்கூடாமல் விலகிக் கொண்டார்கள். அன்பையும் வசனத்தையும் பிரித்தவர்கள் இயேசுவிடமிருந்து பிரிந்து போய்விட்டார்கள். அன்பு செலுத்துவது வேறு, வசனத்திற்குக் கீழ்ப்படிதல் வேறு என நினைத்தால் இயேசுவையே பிரிய நேரிடும்.

அதைப் பார்த்து இயேசு கிறிஸ்து நீங்களும் போய்விட மனதாயிருக்கிறீர்களா என்று சீஷர்களிடம் கேட்கிறார். நீங்களும் என்னை விட்டு பிரிந்து போகப் போகிறீர்களா? என்னோடுள்ள இணைப்பைத் துண்டித்துவிடப் போகிறீர்களா? என்று 12 சீஷர்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறார். 68ம் வசனத்தில் சீமோன் பேதுரு அழகாக பதில் சொல்லுகிறார்: "ஆண்டவரே யாரிடத்தில் போவோம்? நித்தியஜீவ வசனங்கள் உம்மிடத்தில் உண்டே". பேதுருவுக்கு எப்படி விளங்கியிருக்கிறது பாருங்கள். நாங்கள் உம்மை விட்டுப் பிரிந்தோமானால் எங்களை நித்தியஜீவனுக்கு வழி நடத்துகிற வசனங்களை விட்டும் பிரிந்து போவோமல்லவா என்கிறார். உம்மையும் வசனத்தையும் பிரிக்க முடியாது. உம்மைப் பிரிந்தால் நித்தியஜீவனுக்கு அழைத்துச் செல்லுகிற வசனங்களையும் பிரிய நேரிடுமே என்கிறார். இயேசுவையும் வசனத்தையும் பிரிக்க முடியாது. இயேசுவை நேசிக்கிறேன். ஆனால் அவர் வசனத்தை அறியேன் என்று யாரும் சொல்ல முடியாது.

மாற்கு 8:38ல் இது சம்பந்தமாக இன்னொரு உதாரணத்தையும் பார்ப்போம். "ஆதலால் விபச்சாரமும் பாவமுமுள்ள இந்த சந்ததியில் என்னைக் குறித்தும், என் வார்த்தைகளைக் குறித்தும் எவன் வெட்கப்படுவானோ, அவனைக் குறித்து மனுஷகுமாரனும் தமது பிதாவின் மகிமை பொருந்தினவராய்ப் பரிசுத்த தூதர்களோடுங்கூட வரும்போது வெட்கப்படுவார் என்றார்". இங்கும் இயேசு கிறிஸ்து ஒரு பிரிக்கப்பட முடியாத இணைப்பை காண்பிக்கிறார். என்னைக் குறித்தும், என் வார்த்தைகளைக் குறித்தும்! அவரைக் குறித்தும் அவருடைய வார்த்தைகளைக் குறித்தும் வெட்கப்படுகிறவன் - இவைகளை பிரிக்க முடியாது. ஒன்று இல்லாமல் அடுத்தது இருக்க முடியது.

அடுத்தபடியாக யோவான் 17:8ஐ பாருங்கள். பிரதான ஆசாரிய ஜெபம் என்று அழைக்கப்படுகிற இந்த பகுதியிலே இயேசு ஜெபிக்கிறார்: "பிதாவே . . . நீர் எனக்குக் கொடுத்த வார்த்தைகளை நான் அவர்களுக்குக் கொடுத்தேன். அவர்கள் அவைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, நான் உம்மிடத்திலிருந்து புறப்பட்டு வந்தேனென்று நிச்சயமாய் அறிந்து, நீர் என்னை அனுப்பினீர் என்று விசுவாசித்திருக்கிறார்கள்". பிதா தமக்குத் தந்தவர்களுடைய அடையாளங்களை அவர் சொல்லுகிறார். அவர்கள் என் மீது பிரியம் வைத்திருப்பது மாத்திரமல்லாமல் நான் கொடுத்த வார்த்தைகளையும் அன்போடு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகளை அரவணைத்து ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே எனக்குப் பிரியமானவர்களே, இந்த வேளையிலே நான் உங்களுக்குக் கூறும் புத்திமதியாவது, விசுவாசத்தோடும் அன்போடும் இயேசு கிறிஸ்துவை ஒரு நபராக எண்ணி, அவரை விடாமல் இறுகப் பற்றிக்கொள்ளுங்கள்; அதே விசுவாசத்தினாலும் அன்பினாலும் அவர் கட்டளைகள் யாவையும் கைக்கொண்டே தீருவேன் என்கிற வைராக்கியமான உறுதிக்கொள்ளுங்கள். ஏனென்றால் அவர் மீதுள்ள அன்பும் அவர் வசனங்களுக்குக் கீழ்ப்படிதலும் இரட்சிப்பின் அனுபவத்தில் பிரிக்க முடியாதது.

சரி. இவைகளுக்கு என்ன அர்த்தம்? அவர் வசனங்களுக்கு எவ்விதமாக கீழ்ப்படிவது? இயேசு கிறிஸ்துவின் வசனங்களுக்குக் கட்டாயம் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று நீங்களோ நானோ தீர்மானித்துக் கொண்டால் அந்த கீழ்ப்படிதல் இரண்டு காரியங்களை உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது. அது ஒருபுறம் மிகவும் சுலபமானதாக இருந்தாலும் மறுபுறம் மிகவும் ஆழ்ந்த அர்த்தமுடையது. வசனங்களுக்குக் கீழ்ப்படிதலில், முதலாவதாக, எல்லா காரியங்களையும் குறித்ததான என்னுடைய சகல அறிவும் கிறிஸ்துவின் ஞானத்துக்கு ஒத்துப் போவதாக இருக்க வேண்டும். என்னுடைய எண்ணங்கள் யாவும் கிறிஸ்துவின் எண்ணங்கள் போலவே இருக்க வேண்டும். சகல காரியத்திலேயும் இயேசுவைப் போல சிந்திக்கப் பழக வேண்டும். அவருடைய ஞானத்தைப் பெற்று வசனங்களை விளங்கிக் கொண்டு அதற்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும். கொலோசெயர் 2:3ல் ஓர் அற்புதமான சத்தியம் மிகவும் எளிமையான விதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவருக்குள் ஞானம் அறிவு என்பவைகளாகிய பொக்கிஷங் களெல்லாம் அடங்கியிருக்கிறது. இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறித்து

நாம் அறியக்கூடியவற்றையெல்லாம் வேதாகமம் நமக்கு விளக்கிக் காண்பிக்கிறது. அவரும் சிருஷ்டிப்பின் தத்துவம், அதன் நோக்கம் யாவற்றையும் நமக்கு தமது வார்த்தையின் மூலமாக விளக்கியிருக்கிறார். இந்த சகல ஞானமும் அறிவும் அவருக்குள் அடங்கியிருக்கிறது. அதை நமக்காக அவர் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். ஆகவே அவரில் அன்புகூர்ந்து அவரது கட்டளைகளின்படி நடப்பேன் என்று சொல்லுகிற நம்முடைய சகல எண்ணங்களும் அவருடைய அறிவுக்கும் ஞானத்துக்கும் இணங்கிப் போவதாக இருக்க வேண்டும். அவருடைய எண்ணங்களுக்கு விரோதமான வகையில் நமது எண்ணங்கள் இருக்கலாகாது. வசனங்களை அவருடைய ஞானத்தைக் கொண்டு விளங்கிக்கொள்ளாதவன் அவைகளை தவறாக விளங்கிக் கொண்டு அதற்கு விரோதமாக நடப்பான்.

2 கொரிந்தியர் 10:3-5 வரையுள்ள வசனங்களைப் பாருங்கள். அங்கே ஒரு போராட்டமே நடக்கிறது. தர்க்கங்களுக்கும், தேவனை அறிகிற அறிவுக்கு விரோதமான எல்லா மேட்டிமைக்கும் விரோதமான ஒரு போர் அது. இரண்டு மல்யுத்த வீரர்கள் ஒருவரையொருவர் விழச் செய்ய போராடுவது போன்ற ஒரு காட்சி! நமது எண்ணங்கள் இங்கேயும் அங்கேயுமாக சிதறி மனம்போன போக்கில் போவதை நாம் தடுத்து ஆட்கொள்ள வேண்டும். நமக்கு நியாயமாகத் தோன்றுபவை, நம்முடைய சொந்தக் கருத்துக்கள், நம்மை கிறிஸ்துவிலிருந்து பிரிக்கின்ற காரியங்கள், மேட்டிமையான காரியங்கள் யாவற்றையும் சிறைப்பிடித்து, அடக்கி, சகல எண்ணங்களையும் கிறிஸ்துவுக்கு கீழ்ப்படியப்பண்ணுகிறவர்களாயிருக்க வேண்டும். எந்த எண்ணத்தையும், கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படுத்தி, சிறைப்படுத்த வேண்டும். இது மூளைச்சலவை (Brain Washing) செய்வதைப் போல உங்களுக்குத் தோன்றுகிறதா? அப்படியே இருக்கட்டும். நமது மூளை சலவை செய்யப்பட வேண்டிய ஒன்றுதான். நம்மைக் குறித்ததான மாம்ச சிந்தைகளில் இருந்து சலவை செய்யப்பட வேண்டும். நான் யார், நான் ஏன் இங்கிருக்கிறேன், என்னுடைய தன்மை என்ன, நான் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும், மற்றவர்களைக் குறித்து என்னுடைய எண்ணம் என்ன, எது சரி? எது தவறு? என்பதைக் குறித்த என்னுடைய கருத்துக்கள், சகமனிதரோடு எனக்குள்ள தொடர்பு - இவை குறித்த என்னுடைய சகல எண்ணங்களையும் கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படிய சிறைப்படுத்த வேண்டும்.

நம்முடைய எண்ணங்கள், சிந்தனைகள் யாவும் கிறிஸ்துவின் ஞானத்துக்கும் அறிவுக்கும் ஒத்ததாய் இருக்க வேண்டும் என்று பார்த்தோம். இரண்டாவதாக, நம்முடைய செய்கைகள் யாவும் கிறிஸ்துவின் சித்தத்துக்கு ஏற்றதாய் இருக்க வேண்டும். என்னுடைய சிந்தனை கிறிஸ்துவின் ஞானத்தை பிரதிபலிப்பதாயும், என்னுடைய செய்கையோ கிறிஸ்துவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதாயும் இருக்க வேண்டும். விசுவாசத்தினாலும் அன்பினாலும் கிறிஸ்துவை இறுகப் பற்றிக் கொண்டு, அவருடைய வசனத்தைக் கைக்கொள்ளுவேன் என்கிற உறுதியை விடாமல் பற்றிக் கொண்டிருங்கள் என்று நான் உங்களுக்குக் கூறின புத்திமதியின் அர்த்தம் இதுதான்: அவரது வசனத்தைக் கைக்கொள்ளுவதில், எனது எண்ணம் கிறிஸ்துவின் ஞானத்துக்கு ஒத்ததாயும், என்னுடைய செய்கை அவர் சித்தத்தையே நிறைவேற்றுவதாயும் இருக்க வேண்டும் என்பதே.

மத்தேயு 28:19-20 வசனங்களில் இயேசு கிறிஸ்துவின் பிரதான கட்டளையைக் காண்கிறோம். அதில் அப்போஸ்தலரிடம் அவர் என்ன கூறுகிறார்? நீங்கள் உலகமெங்கிலும் புறப்பட்டுப் போய் சகல ஜாதியாரையும் என்னுடைய சீஷராக்குங்கள். பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டு எனது வார்த்தைகளை அவர்களுக்குப் போதியுங்கள். ஒவ்வொரு சீஷனும் என்னோடு பிரத்தியேகமான தனிப்பட்ட உறவை ஏற்படுத்திக்கொள்ள அவனுக்கு உதவுங்கள். அவர்களுக்கு எனது வார்த்தையை விவரித்துச் சொல்லுங்கள்? அதனை அவர்கள் விசுவாசிக்கும்படியாகச் செய்து, பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்தினாலே அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுங்கள் என்று அப்போஸ்தலரிடம் கூறிய இயேசு கிறிஸ்து அவர்களிடம் மேலும் என்ன கூறுகிறார்? நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிட்ட யாவையும் அவர்கள் கைக்கொள்ளும்படி அவர்களுக்கு உபதேசம்பண்ணுங்கள் என்கிறார். யாவையும் என்பதில் இயேசு அழுத்தந்திருத்தமான கட்டளை கொடுக்கிறார். நான் கட்டளையிட்ட யாவையும் என்கிறார். மதசம்பந்தமான காரியங்களில் மாத்திரம் எது சரி? எது தவறு? என்பதை அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொடுத்துவிட்டு, குடும்ப உறவுகள், சமூக உறவுகள், உலகத்தைப் பற்றின காரியங்கள், மனோதத்துவ காரியங்கள் ஆகியவைகளிலெல்லாம் அந்தந்த துறை வல்லுநர்களை அவர்கள் கேட்டறிந்து கொள்ளட்டும் என கிறிஸ்து கூறவில்லை. ஏனென்றால் அவருக்குள் ஞானம் அறிவு

என்பவைகளாகிய பொக்கிஷம் யாவும் அடங்கியிருக்கிறதே. ஆகவேதான் நான் கட்டளையிட்ட யாவையும் என்று உறுதிப்பட கூறுகின்றார். சகல காரியங்களிலும் அவர்கள் கிறிஸ்துவின் சிந்தையை உடையவர்களாகும்படி யாவையும் அவர்களுக்கு கற்பிக்க வேண்டும் என்கிறார்.

யோவான் 10:28ல் இயேசு, தனது ஜனத்தை ஆடுகள் என அழைக்கிறார். அவைகள் எப்படிப்பட்டவைகள் என அறிய உங்களுக்கு விருப்பமா? இதோ, அவைகள் என் சத்தத்துக்கு செவி கொடுக்கும். 'கொடுத்தது' என கடந்துபோன காலமாக அவர் குறிப்பிடவில்லை. அவை எப்போதும் என் சத்தத்துக்கு செவிகொடுத்துக் கொண்டேயிருக்கும் என்கிற விதத்தில் குறிப்பிடுகிறார். நான் அவைகளை அறிவேன். அவைகள் என்னை பின்பற்றி வருகின்றன. இங்கேயும் பார்த்தீர்களா? இயேசுவுக்கும் வார்த்தைக்கும் எப்போதும் இருக்கின்ற இணைபிரியாத தன்மையை? இயேசுவையும் அவருடைய வார்த்தையாகிய சத்தத்தையும் இங்கே குறிப்பிடுகிறார். அவைகள் என் சத்தத்தைக் கேட்கின்றன. அவைகள் என் சத்தத்துக்கு செவிகொடுக்கின்றன. அவைகள் என் சத்தத்தைக் கேட்பது மாத்திரமல்ல, அதை கைக்கொள்ளுகின்றன. அவைகள் என்னை பின்பற்றுகின்றன. அவைகள் எனக்குக் கீழ்ப்படிகின்றன. அவைகள் வசனத்தின் பாதைக்கு தங்கள் கால்களைத் திருப்பி அதில் நடக்கின்றன.

யோவான் 15:16ல் இயேசு கூறுகிறார், நான் உங்களுக்குக் கற்பிக்கிற யாவையும் நீங்கள் செய்வீர்களானால் எனக்கு சிநேகிதராயிருப்பீர்கள். மேலும் லூக்கா 6:46ஐ பாருங்கள். அவரிடம் அன்புகூருகிறதாக சொல்லியும் அவருடைய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களைக் குறித்து இயேசுவே இங்கு குறிப்பிடுகிறார். என்னை ஆண்டவரே! ஆண்டவரே! என்று நீங்கள் சொல்லியும் நான் சொல்லுகிறபடி நீங்கள் செய்யாமற் போகிறதென்ன? வெறும் வாய்வார்த்தையினாலே என்னை ஆண்டவரே ஆண்டவரே என்று அருமையாக அழைக்கிறீர்கள். ஆனால் உங்கள் செய்கையோ நீங்கள் என்னை ஆண்டவராக ஏற்றிருப்பதாக காண்பிக்கவில்லை. நான் சொல்லுகிறதெல்லாம் உங்களுக்கு ஏதோ அற்பமான காரியமாகத் தோன்றுவதால் அவைகளை அலட்சியம் செய்து கீழ்ப்படியாமல் விட்டுவிடுகிறீர்கள். ஆனால் என்னிடத்தில் வருபவனோ, நான் சொல்லுகிற வார்த்தைகளைக் கேட்டு அதன்படி செய்வான். அவன் எப்படிப்பட்டவன்

என்பதை உங்களுக்கு விளக்குகிறேன் பாருங்கள். அவன் ஒரு நல்ல உறுதியான வீட்டைக் கட்டுகிற மனுஷனுக்கு ஒப்பானவன். அவன் நல்ல ஆழமாகத் தோண்டி, கற்பாறையின் மேலே தன் வீட்டின் அஸ்திபாரத்தைப் போட்டு அதை கட்டுகிறான். பெருவெள்ளம் வந்து, நீரோட்டம் அந்த வீட்டின் மேல் மோதியும் அது சற்றும் அசையவில்லை. ஏனென்றால் அது அவ்வளவு உறுதியாக கட்டப்பட்டிருந்தது. என் வார்த்தைகளைக் கேட்டும் அதன்படி செய்யாதவனோ . . . பாருங்கள் இவன் வசனத்தை கேட்கக்கூட செய்கிறான். சபையில் வந்து உட்கார்ந்து வாரா வாரம், மாதா மாதம், வருஷா வருஷம் வசனங்களைக் கேட்கிறான். கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கிறான். ஆனால் அவைகளில் எதையும் தன் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க எந்த முயற்சியையும் எடுக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட மனுஷனை நான் எதற்கு ஒப்பிடுவேன்? அஸ்திபாரமே இல்லாமல் தன் வீட்டைக் கட்டுகிற மனுஷனுக்கு இவன் ஒப்பாவான். தூரத்திலிருந்து பார்த்தால் அவனுடைய வீடும் அழகாகத்தான் இருந்தது. சாதாரணமான நாட்களில் ஒரு வித்தியாசமும் தெரியவில்லை. ஆனால் ஒரு நாள் மழையும் காற்றும் கடுமையாக ஏற்பட்டபோது, பெரு வெள்ளம் வந்து, அந்த வீட்டின்மீது மோதியபோது அது நொறுங்கிப் போயிற்று. அதன் அழிவு வெகுவாக இருந்தது. நீங்கள் வாய்வார்த்தையால் ஆண்டவரே, ஆண்டவரே என பகிரங்கமாக அறிவிப்பதெல்லாம் நியாயத்தீர்ப்பின் நாளிலே வெறும் குப்பையாகத்தான் காட்சியளிக்கும். இயேசு கிறிஸ்துவோடு விசுவாசத்தினாலும் அன்பினாலும் இணைக்கப்பட்டவர்களாக அவர் சொல்லிய வார்த்தைகளுக்கு கீழ்ப்படிந்தே தீருவேன் என்கிற உறுதியான வைராக்கியத்தின் மேல் கட்டப்பட்ட ஆவிக்குரிய வீடே நியாயத்தீர்ப்பின் நாளிலே நிலைநிற்கும்.

இந்த இடத்தில் ஒரு காரியத்தை தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இயேசுவின் வார்த்தைகள் என்று நான் குறிப்பிடுவது, இயேசு இவ்வுலகில் வாழ்ந்த காலங்களில் பேசிய வார்த்தைகள் மாத்திரம் அல்ல. சில வேதாகம பதிப்பின், சுவிசேஷ புத்தகங்களில் இயேசு கூறிய வார்த்தைகள் மாத்திரம் சிவப்பு எழுத்துகளில் அச்சிடப்பட்டிருக்கும். அந்த வார்த்தைகளை மாத்திரம் இயேசுவின் வார்த்தையாக நான் குறிப்பிடவில்லை. வேதாகமம் முழுவதுமே கர்த்தருடைய வார்த்தை என்பதை பேதுரு தமது முதலாம் நிருபத்தின் முதலாம் அதிகாரத்தில் குறிப்பிடுகிறார். பூர்வகாலத்து தீர்க்கதரிசிகள் தங்களிலிருந்த கிறிஸ்துவின்

ஆவியினாலே ஏவப்பட்டு வேதாகமத்தை எழுதினார்கள். அப்போஸ்தலனாகிய பவுலும் இதே கருத்தை கூறி அதை உறுதிப்படுத்துகிறார். "ஒருவன் தன்னை தீர்க்கதரிசியென்றாவது, ஆவியைப் பெற்றவனென்றாவது எண்ணினால், நான் உங்களுக்கு எழுதுகிறவைகள் கர்த்தருடைய கற்பனைகள் என்று ஒத்துக்கொள்ளக்கடவன்" (1 கொரிந்தியர் 14:37). கர்த்தருடைய வார்த்தைகள் சரியானவிதத்தில் விவரிக்கப்பட்டு, அவைகள் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும். வேதாகமம் முழுவதுமே கர்த்தருடைய வார்த்தைதான். கர்த்தரை ஏற்றுக் கொண்டு அறிக்கையிடுகிற விசுவாசிகளாகிய என் அருமை மக்களே, உங்களுக்கு நான் கூறும் புத்திமதி: விசுவாசத்தினாலும், அன்பினாலும் அவருடைய வார்த்தைகள் எல்லாவற்றையும் கைக்கொண்டே தீருவேன் என்கிற வைராக்கிய வாஞ்சை உடையவர்களாய் இருங்கள். "வைராக்கிய வாஞ்சை" என்கிற வார்த்தையை நான் மீண்டும் மீண்டுமாக வலியுறுத்துகிறேன்.

இந்த தியானத்தை முடிக்கும் முன்னதாக நான் சில நடைமுறை பயிற்சிகளை உங்களுக்கு சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்கு முன்னதாக நான் ஏற்கனவே கூறிய புத்திமதிகளை சாதாரணமானதாக சிலர் எண்ணி அதை அலட்சியப்படுத்தி விடாமல் இருக்கும்படிக்கு அது சம்பந்தமாக மேலும் சில காரியங்களை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கிறிஸ்துவின் பெயரை சொல்லிக் கொண்டு ஊழியங்களிலும் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தாலும், கிறிஸ்துவை உண்மையாக நேசிக்காமலும், அவருடைய கட்டளைகளை வைராக்கிய வாஞ்சையோடு கடைப்பிடிக்காமலும் இருந்தால் அது மிகவும் வெட்கக்கேடான காரியம். அத்தகைய விசுவாசம் போலியானது. அப்படிப்பட்ட மனிதனுக்கு கிறிஸ்துவின் இரட்சிப்பு இல்லை. இந்த கருத்தை வெளிப்படையாகக் கூறுகிற இரண்டு வசனங்களை உங்கள் முன்னதாக வைக்கிறேன். எபிரெயர் 5 ஆம் அதிகாரம். இந்த வசனங்கள் ஒருவேளை அவர் கெத்சமனே தோட்டத்தில் அடைந்த வேதனைகளை குறிப்பிடுவதாய் இருக்கலாம். "அவர் மாம்சத்தில் இருந்த நாட்களில் தம்மை மரணத்திலிருந்து இரட்சிக்க வல்லமையுள்ளவரை நோக்கி, பலத்த சத்தத்தோடும் கண்ணீரோடும் விண்ணப்பம் பண்ணி, வேண்டுதல் செய்து, தமக்கு உண்டான பயபக்தியினிமித்தம் கேட்கப்பட்டு, அவர் குமாரனாயிருந்தும் பட்ட பாடுகளினாலே கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக் கொண்டு, தாம் பூரணரான பின்பு தமக்குக் கீழ்ப்படிகிற யாவரும்

நித்திய இரட்சிப்பை அடைவதற்குக் காரணராகி . . .” (எபிரெயர் 5:7-9). நித்திய இரட்சிப்பைக் குறிப்பிடுகிற ஒருசில வசனங்களில் இதுவும் ஒன்று. நித்திய இரட்சிப்பை மனிதகுலத்திற்குப் பெற்றுத் தருவதற்காக இயேசு கிறிஸ்து இவ்விதமாக பாடுபட்டு, கீழ்ப்படிந்து அதை அடைந்தார். அந்த கீழ்ப்படிதலையே இரட்சிப்பை அடையப்போகிறவர்களுக்கு முக்கியமான அடையாளமாகக் குறித்தார். மெய்யான விசுவாசியை அடையாளங் காட்டுகின்ற காரியங்களில் கீழ்ப்படிதலும் ஒன்று. கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்பதே விசுவாசியின் கொள்கையாய் இருக்க வேண்டும். குமாரனே கீழ்ப்படிந்தாரென்றால் மனிதர்களாகிய நாம் எவ்வளவு அதிகமாய் கீழ்ப்படிய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். கர்த்தருடைய வசனம் என்ன சொல்லுகிறதோ அதன்படி என் வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும் என்கிற உறுதி காணப்பட வேண்டும். சில வசனங்களுக்கு மாத்திரம் கீழ்ப்படிதல், சிலவற்றை விட்டுவிடுதல் என்பதாக இருக்கக் கூடாது. தேவனுடைய வேதாகமம் முழுவதற்கும் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும். “நான் சொல்லிய யாவையும் கைக்கொள்ளும்படி” என்பதுதான் கர்த்தரின் கட்டளையாயிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, இன்னொரு வசனத்தைப் பார்க்கலாம். அவரை “அறிந்திருக்கிறேனென்று சொல்லியும், அவருடைய கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளாதவன் பொய்யனாயிருக்கிறான். அவனுக்குள் சத்தியமில்லை” (1 யோவான் 2:3, 4). அவரை எப்படி அறிந்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டால் பலரும் பலவிதமான காரணங்களைக் கூறுவார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட நாளிலே அவர் எனக்கு ஓர் அற்புதமான அனுபவத்தைக் கொடுத்தார். அதனாலே நான் அவரை அறிந்திருப்பதாக உணருகிறேன் என்பர் சிலர். அல்லது நான் எனக்குத் தெரிந்த அளவுக்கு மரியாதையாக வாழ்கிறேன்; நல்லவனாக இருக்கிறேன்; பாரம்பரியமான வேதசத்தியங்களை பின்பற்றி வருகிறேன். அதனால் நான் அவரை அறிந்திருக்கிறேன் என்று வேறொருவர் சொல்லுவார். இன்னொருவர், அவருடைய கட்டளைகளில் சிலவற்றை நான் கைக்கொள்ளுவதினாலே அவரை அறிந்திருக்கிறேன் என்பார். இவை யாவும் சரியா? இவை யாவும் அவரை அறிந்திருப்பதற்கான சரியான காரணங்கள் அல்ல. அவரை அறிந்திருப்பதை எதனால் அறியலாம்? அவருடைய கற்பனைகள் யாவற்றையும் கைக் கொள்ளுவதினாலேயே அறியலாம். இதை மிகவும் தெளிவாக யோவான் அப்போஸ்தலன் எழுதியிருக்கிறார் அல்லவா? இவை

இல்லாதவன் கிறிஸ்துவின் கிருபையின் இரட்சிப்பில் பங்குபெற முடியாது. ஆகையால்தான் இயேசுவை நேசிப்பதை வெறும் வாய்வார்த்தைகளினால் கூறாமல், அவருடைய வசனங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடப்பதின் மூலம் தெரியப்படுத்துங்கள் என்பதை திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்துகின்றேன்.

நடைமுறைப் பயன்கள்

நான் இப்பொழுது உங்களுக்கு, என்னுடைய முதலாவது புத்திமதியின் கீழ் சில நடைமுறைப் பயன்களைக் கூறலாம் என நினைக்கிறேன். நம் சபையைச் சேர்ந்தவர்களாகிய இதன் அங்கத்தினர்களுக்கும், இங்கு வருகின்ற நண்பர்களுக்கும் நான் அன்போடு கூறின முதலாவது புத்திமதி, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மீது விசுவாசமும் அன்பும் உடையவர்களாக, அவரை ஒரு நபராக எண்ணி, விடாமல் இறுக்கமாகப் பற்றிக்கொள்ளுங்கள்; அந்த விசுவாசத்தினாலும் அந்த அன்பினாலும் அவருடைய வார்த்தைகள் எல்லாவற்றையும் கைக்கொண்டே தீருவேன் என்கிற வைராக்கிய வாஞ்சை உடையவர்களாய் இருங்கள். இயேசுவின் மீது விசுவாசமும் அன்பும் உடையவர்களாக, அவருடைய வார்த்தைகள் யாவுக்கும் கீழ்ப்படிய வேண்டிய வைராக்கிய வாஞ்சை உங்கள் உள்ளத்தில் ஏற்பட்டுவிட்டதென்றால், உங்களுடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் நீங்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய சில புத்திமதிகளை இப்போது கூறப் போகிறேன். உங்களுடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் நீங்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய புத்திமதியின் கீழ் 3 காரியங்களைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

1. பூரணமான பரிசுத்தத்தை நாடுங்கள்

இயேசு கிறிஸ்துவின் மீதுள்ள அன்பினாலும் விசுவாசத்தினாலும் அவர் கட்டளைகளுக்கு கீழ்ப்படியும் வைராக்கிய வாஞ்சையை உடையவர்கள் அவர் சத்தத்துக்கு கீழ்ப்படிந்து அவருக்கு செலுத்துகின்ற காணிக்கையாக இதை கொள்ளலாம். இது எந்த வசனத்தில் காணப்படுகிறதென நான் உங்களுக்கு சொல்ல வேண்டியதில்லை. இந்த 46 வருட காலத்தில் நீங்கள் அதை அநேகம் முறை கேட்டிருக்கிறீர்கள். இது, என்னுடைய ஊழியத்தில் நான் அடிக்கடி உபதேசிக்கிற காரியம் ". . . பரிசுத்தமுள்ளவர்களாய் இருக்கவும் நாடுங்கள். பரிசுத்தமில்லாமல் ஒருவனும் கர்த்தரை

தரிசிப்பதில்லையே" (எபிரெயர் 12:14). கிரேக்க மொழியிலே பரிசுத்தமுள்ளவர்களாய் இருக்க "போராடுங்கள்" என்கிற வார்த்தை உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சுறுசுறுப்போடும், எச்சரிக்கையோடும், விவேகத்தோடும் பரிசுத்த வாழ்க்கை வாழ்வதில் கவனத்தோடு போராடுங்கள். பரிசுத்தமில்லாமல் ஒருவனும் கர்த்தரை தரிசிக்க முடியாது. அவரை மகிழ்ச்சியோடும், சந்தோஷத்தோடும், மகிமையோடும் சந்திக்க வேண்டுமானால் பரிசுத்தம் தேவை. இல்லையென்றால் அவரை இரக்கமுள்ளவராக காணாமல், பயங்கரமான நியாயாதிபதியாக சந்திக்க நேரிடும்.

"இப்படிப்பட்ட வாக்குத்தத்தங்கள் நமக்கு உண்டாயிருக்கிறபடியினால், பிரியமானவர்களே, மாம்சத்திலும் ஆவியிலும் உண்டான எல்லா அசுசியும் நீங்க நம்மை சுத்திகரித்துக் கொண்டு, பரிசுத்தமாகுதலை தேவபயத்தோடே பூரணப்படுத்தக் கடவோம்" (2 கொரிந்தியர் 7:1). இருதயத்திலும், வாழ்விலும் இருக்க வேண்டிய பூரணபரிசுத்தம் என்று இதைத்தான் ஆதிகாலத்து தூய்மைவாதிகள் (Puritans) குறிப்பிட்டார்கள். 6ம் அதிகாரத்தின் கடைசி வசனத்தில் காணப்படுகிற மிக உன்னதமான வாக்குத்தத்தத்தின் அடிப்படையில் பவுல் நமது சுத்திகரிப்பின் அவசியத்தை இங்கு கூறுகிறார். இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம்தான் நம்மை சுத்திகரிக்கிறது என்பது அவருக்கும் தெரியும். இயேசு கிறிஸ்துவின் வல்லமையான ஆவி நமக்கு கிருபையைத் தருகிறது என்பதையும் அவர் அறிவார். சரீரத்தின் செய்கைகளை ஆவியின் மூலமாகத்தான் அழிக்க முடியும் என்பதும் அவருக்குத் தெரியும். இருந்தாலும், சுத்திகரிப்போம் என்று எழுத அவர் தயங்கவில்லை. ஏனென்றால் மீட்கப்பட்ட மனிதகுலம் நடக்க, சில வழிமுறைகளை தேவன் நியமித்திருப்பதை அவர் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

அது மாத்திரமல்ல, பரிசுத்தமாகுதலை பூரணப்படுத்தக் கடவோம் என்றும் எழுதுகிறார். இது எப்போதும் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு தொடர்ச்சியான காரியமாக அவர் குறிப்பிடுகிறார். தேவபயத்தோடே பரிசுத்தமாகுதலைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். கடவுளுடைய கண்கள் பார்த்துக் கொண்டேயிருக்கிறது. சகலமும் அவருக்கு முன்பாக நிர்வாணமாகவும், வெளியரங்கமாகவும் இருக்கிறது. மாம்சமும் இரத்தமுமாக இவ்வுலகில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற நான், என் வாழ்வின் எல்லா பகுதிகளிலும், சந்தர்ப்பங்களிலும் பூரணமான

பரிசுத்தத்தோடு வாழ மிகுந்த வைராக்கியத்தோடு போராட வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

ஜோன் ஓவன் என்கிற தூய்மைவாதி அநேக காரியங்களை சொல்லியிருக்கிறார். அதற்காக நான் மிகுந்த நன்றியுடையவனாக இருக்கிறேன். அவர் கூறுகிறார்: "மனிதனுடைய ஆத்துமாவை அழிக்கக்கூடிய இந்த இரண்டு மாயையைக் காட்டிலும் பெரிதான மாயை வேறொன்றும் இல்லை."

1. *முதலாவது, ஒருவன் மறுபடியும் பிறக்காமலேயே, கிறிஸ்துவின் நித்திய ராஜ்யத்தில் தனக்கும் பங்குண்டு என நினைத்துக் கொண்டிருப்பது. ஒருவன் மறுபடியும் பிறவாவிட்டால் அவன் பரலோக ராஜ்யத்தை காணவும் முடியாது, அதில் பிரவேசிக்கவும் முடியாது என்று இயேசு கிறிஸ்து கூறியிருக்கிறார். ஆனால் மனிதன் அதை அறியாதவனாக, மோட்ச ராஜ்யத்தை தானும் அடையலாம் என்று மாயையாக எண்ணிக் கொண்டிருப்பது பரிதாபமே.*

2. *இன்னொருவன் தான் மறுபடியும் பிறந்திருப்பதாக சொல்லிக் கொண்டு பரிசுத்தம் இல்லாமல் வாழ்வது. அவன் தான் மறுபடியும் பிறந்ததாக சொல்லுவான். ஆனால் பரிசுத்த வாழ்க்கை என்றால் என்னவென்று அவனுக்குத் தெரியாது. இந்த மனிதனும் முதலாவது மனிதனைப் போலவே மாயையான எண்ணத்தைக் கொண்டிருக்கிறான்.*

பேதுரு தனது முதலாவது நிருபத்திலே மிகவும் தெளிவாக எழுதியிருக்கிறார். "உங்களை அழைத்தவர் பரிசுத்தராய் இருக்கிறது போல நீங்களும் உங்கள் நடக்கைகள் எல்லாவற்றிலேயும் பரிசுத்தராயிருங்கள். நான் பரிசுத்தர், ஆகையால் நீங்களும் பரிசுத்தராயிருங்கள் என்று எழுதியிருக்கிறதே . . . இங்கே பரதேசிகளாய் சஞ்சரிக்குமளவும் பயத்துடனே நடந்து கொள்ளுங்கள்" (1 பேதுரு 1:15-17).

"பிரியமானவர்களே, அந்நியர்களும் பரதேசிகளுமாய் இருக்கிற நீங்கள் ஆத்துமாவுக்கு விரோதமாய் போர் செய்கிற மாம்ச இச்சைகளை விட்டு விலகி . . . நல்நடக்கையுள்ளவர்களாய்

நடந்து கொள்ளுங்கள் என்று உங்களுக்கு புத்தி சொல்லுகிறேன்" (1 பேதுரு 2:11). இந்த வசனங்களைத்தான் நீங்கள் இந்த சபையிலே அநேகம் முறை கேட்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் உங்களில் எத்தனை பேர் இந்த வசனத்தை உங்கள் வாழ்க்கையில் நடைமுறைப்படுத்தி இருக்கிறீர்கள்? உங்களில் எத்தனை பேருக்கு ஆத்துமாவுக்கு விரோதமாக போர் செய்கிற மாம்ச இச்சைகளைக் குறித்து தெரியும்? எத்தனை பேர் அப்படியாக போராடிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? பாவத்திற்கு இழுத்துச் செல்லுகிற கண், கால், கைகளுக்கு விரோதமாக போராடுகிறீர்களா? இரட்சிக்கப்பட்ட உங்களுக்குள்ளும் இருக்கின்ற எஞ்சியுள்ள பாவத்தை (Remaining Sin) எப்படிக் கையாளுகிறீர்கள்? விசுவாசத்தினாலும் அன்பினாலும் இயேசுவின் வசனத்துக்குக் கீழ்ப்படியும் வைராக்கிய வாஞ்சை உடையவர்களாய் இருக்க புத்தி சொல்லுகிறேன். அந்த வசனமே உங்களை பூரணமான பரிசுத்தமாகுதலை அடைய போராடும்படிக்கு அழைக்கிறது.

2. உலகத்திடமிருந்து முழுவதுமாக பிரிந்து வாழுங்கள்.

கர்த்தருடைய வசனம் அடுத்தபடியாக உங்களையும் என்னையும் என்ன செய்ய அழைக்கிறது தெரியுமா? உலகத்திடமிருந்து பிரிந்து வந்து கர்த்தருடைய வசனத்தின்படியான வாழ்க்கையை வாழும்படி கூறுகின்றது. பாவம் நிறைந்த காரியங்களிலிருந்தும், பொல்லாங்கான காரியங்களிலிருந்தும், ரௌடிகளிடமிருந்தும் பிரிந்து வருவதை மாத்திரம் வேதம் குறிப்பிடவில்லை. அதற்கும் மேலாக உலகத்தின் நுண்ணிய பாதிப்புகளிலிருந்தும் நாம் விலகி நிற்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். உதாரணமாக, எது சரி? எது தவறு? எது பிரயோஜனமானது? எது பிரயோஜன மற்றது? என்பதை உலகத்தார் போல நாம் தீர்மானிக்கக் கூடாது. நமது சிந்தனையையும், நேரத்தையும், தாலந்துகளையும், பொருட்களையும் உலகம் ஆளவிடக்கூடாது. வேதம்தான் நம்மை ஆள வேண்டும். நான் இந்த சபையில் எத்தனையோ முறை குறிப்பிட்டிருக்கிற வசனங்களை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் திரும்பவும் கூறுகிறேன்.

"நீங்கள் இந்த பிரபஞ்சத்திற்கு ஒத்த வேஷம் தரியாமல், தேவனுடைய நன்மையும் பிரியமும், பரிபூரணமுமான சித்தம் இன்னதென்று பகுத்தறியத் தக்கதாக, உங்கள் மனம் புதிதாகிறதினாலே மறுரூபமாகுங்கள்" (ரோமர் 12:2).

“விபசாரரே, விபசாரிகளே, உலக சிநேகம் தேவனுக்கு விரோதமான பகையென்று அறியீர்களா? ஆகையால் உலகத்துக்கு சிநேகிதனாயிருக்க விரும்புகிறவன் தேவனுக்குப் பகைஞனாகிறான்” (யாக்கோபு 4:4). உலகத்திலும் உலகத்திலுள்ளவைகளிலும் அன்புகூராதிருங்கள்; ஒருவன் உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தால் அவனிடத்தில் பிதாவின் அன்பில்லை. ஏனெனில், மாம்சத்தின் இச்சையும், கண்களின் இச்சையும், ஜீவனத்தின் பெருமையுமாகிய உலகத்திலுள்ளவைகள் எல்லாம் பிதாவினால் உண்டானவைகள் அல்ல. அவைகள் உலகத்தினால் உண்டானவைகள். உலகமும் அதன் இச்சையும் ஒழிந்து போகும். தேவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்கிறவனோ என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருப்பான்” (1 யோவான் 2:15-17).

உலகத்திடமிருந்து விலகி வா என்ற வசனத்தின் எச்சரிப்புக்கு செவிகொடுத்து, உலகத்திடமிருந்து பிரிந்து வாழ்பவனே கர்த்தருடைய சித்தத்தின்படி செய்கிறவனாவான். உலகத்திலும் உலகத்திலுள்ள பொருட்களிலும் பிரியம் வைக்காதிருங்கள். உலகத்தால் உண்டான அந்த பொருட்கள் யாவும் சாத்தானின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் உள்ளவைகள். கடவுளின் கிருபையை உணராத மக்களுடைய ஆசை இச்சைகளுக்கு அவை தீனி போடுகின்றன.

இயேசு கிறிஸ்துகூட தமது பிரதான ஆசாரிய ஜெபத்தில் என்னவிதமாக ஜெபிக்கிறார் பாருங்கள். நான் உலகத்தானல்லாதது போல அவர்களும் உலகத்தாரல்ல. நாமும் இயேசுவைப் போல உலகத்தாரல்லாதவர்களாக இருக்கிறோமா?

“எல்லா மனுஷருக்கும் இரட்சிப்பை அளிக்கத்தக்க தேவகிருபையானது பிரசன்னமாகி, நாம் அவபக்தியையும் லௌகீக இச்சைகளையும் வெறுத்து, தெளிந்த புத்தியும் நீதியும் தேவபக்தியும் உள்ளவர்களாய் இவ்வுலகத்திலே ஜீவனம் பண்ணி, நாம் நம்பியிருக்கிற ஆனந்த பாக்கியத்துக்கும், மகா தேவனும் நமது இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய மகிமையின் பிரசன்னமாகுதலுக்கும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்படி நமக்குப் போதிக்கிறது. அவர் நம்மை சகல அக்கிரமங்களினின்று மீட்டுக் கொண்டு, தமக்குரிய சொந்த ஜனங்களாகவும், நற்கிரியைகளைச் செய்ய பக்தி வைராக்கியமுள்ளவர்களாகவும் நம்மை சுத்திகரிக்கும்படி, நமக்காக தம்மைத் தாமே ஒப்புக்கொடுத்தார்” (தீத்து 3:11-14). பக்திவைராக்கியமுள்ள

வர்களாக நாம் என்ன செய்ய வேண்டுமென அவர் எதிர்பார்க்கிறார்? தேவன் கொடுத்திருக்கிற தங்களுடைய சுதந்திரத்தின் எல்லையை உலக காரியங்களில் அதிகமதிகமாக விரிவுபடுத்திக்கொள்வதையா? இல்லை. நற்காரியங்களை செய்யும்படிக்கு மேலும் சுத்திகரிப்பை அடைவதில் நாம் பக்தி வைராக்கியத்தைக் காண்பிக்க வேண்டும். உலகத்தின் போக்கு அழிவை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அவைகள் என்னதான் கவரக்கூடிய விதத்தில் இருந்தாலும் அவைகளின் மீது ஆசை இச்சை வைக்காமல் விலகி வா என எச்சரிக்கிறார். உலகத்தின் விளையாட்டுகளிலும், நேரத்தைக் கெடுத்துப் போடுகிற காரியங்களிலும், அற்பமானவைகளிலும், பிரயோஜனமற்றவைகளிலும் ஆவல் கொள்ளாதே என்கிறார். உங்களில் சிலபேரிடம் காணப்படுகிற உலகப்பிரகாரமான காரியங்களை நான் கண்டு மிகுந்த வேதனைப்படுகிறேன். பொழுதுபோக்கு நிகழ்ச்சிகளில் நீங்கள் ஏன் இவ்வளவு ஆர்வமுடையவர்களாக இருக்கிறீர்கள்? உங்கள் கண்களெல்லாம் களைத்து சோர்ந்துவிடும் அளவுக்கு அவைகளை கண்டு இரசிக்க ஆவலுடையவர்களாக இருக்கிறீர்களே! உங்கள் கம்ப்யூட்டர், இன்டர்நெட், டி.வி. மூலமாக மணிக்கணக்கில் உங்கள் நேரத்தை விரயமாக்குகிறீர்களே. உங்கள் அருகாமையிலேயே கர்த்தருடைய வார்த்தைகள் இருக்க நீங்கள் அதைத் தவிர்த்துவிட்டு பல்வேறு காரியங்களில் உங்கள் நேரத்தை செலவிடத் துடிக்கிறீர்களே! உலகத்தின் போக்கு உங்களை தனது பிடிக்குள் கொண்டுவந்து தனது இஷ்டத்தின்படி உங்களை செயல்பட வைக்கிறது. கர்த்தருடைய வசனமோ உங்களை இந்த உலகத்திலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டு வாருங்கள் என எச்சரிக்கிறது. ஆனால் நீங்களோ உலகம், தன் பிடியை இன்னும் அதிகமதிகமாக உங்களை இறுக்கிப் பிடிக்க அனுமதிக்கிறீர்கள்.

நான் உங்களை பழங்காலத்து உடைகளைத் தரித்துக் கொண்டு ஒரு சந்நியாசியைப் போலவோ, வேற்று கிரகத்து மனுஷனைப் போலவோ இங்கு வாழவேண்டும் என்று கூறவில்லை. போதகர் அல்பர்ட் என். மார்டின் அப்படி கூறுகிறார் என்று சொல்லாதீர்கள். நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்பது உங்களுக்கே தெரியும். உலகம் உங்களை எதிலே பிடித்து வைத்திருக்கிறது? எதற்கு நீங்கள் அதிகமான நேரத்தை செலவிடுகிறீர்கள்? எந்தெந்த காரியங்களில் நீங்கள் உலகத்தின் கவர்ச்சிகளுக்குட்பட்டிருக்கிறீர்கள்? என்பதெல்லாம் உங்களுக்கே

தெரியும். அதன் கோரப்பிடிகளிலிருந்து வெளியே வாருங்கள் என்று கர்த்தர் உங்களை அழைக்கிறார். அரைகுறையாக அல்ல முற்றிலுமாக உலக வழக்கங்களில் இருந்து விலகி நிற்கச் சொல்லுகிறார். முடிவு காலம் வரைக்கும் நீங்களும் நானும் என்னவாக இருக்கும்படி அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம்? நீங்கள் பூமிக்கு உப்பாய் இருக்கிறீர்கள் என்று கர்த்தர் கூறினார். நமது வாழ்க்கை முறை உலகத்தாரின் வாழ்க்கை முறைகளிலிருந்து வேறுபட்டதாய் இருக்க வேண்டும். நமது வித்தியாசமான நிலையைப் பார்த்து மக்கள் உங்களிலுள்ள நம்பிக்கைப் பற்றிக் கூறுங்கள் என கேட்பார்கள் என பேதுரு எதிர்பார்க்கிறார். சமுதாயம் அழுகி கெட்டுப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அவைகளில் நாம் சிக்கிக்கொள்ளாமல், அவற்றிலிருந்து வேறுபட்டவர்களாக நாம் வாழ்ந்து காட்டும்போது, அது உலகத்தாரிடம் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும். நீங்கள் டி.வி.யிலோ, சினிமா, இன்டர்நெட் போன்றவைகளிலோ பொழுதைப் போக்க மாட்டேனென்கிறீர்களே. அப்படி உங்களுக்கு எதில்தான் இன்பமும் நிறைவும் கிடைக்கிறது என்று உங்களைக் கேட்பார்கள். கிறிஸ்து எங்களுக்கு பூரணராய் இருக்கிறார்; கிறிஸ்துவின் ஊழியமும், கிறிஸ்துவின் ஜனங்களும், அவருக்கு செய்யும் பணியும் எங்களுக்கு மனமகிழ்ச்சியையும், நிறைவையும் தருகிறது என்று சொல்லத் தக்கவர்களாய் வாழுங்கள்.

3. கிறிஸ்துவை மாத்திரமே சார்ந்திருந்து, அவரிடமிருந்து பெலனைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

தனிப்பட்ட வாழ்க்கையிலே நீங்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நடைமுறைப் பயிற்சிகளை சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். முதலாவதாக, நீங்கள் பரிசுத்தமாக வாழ அழைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கூறினேன்; இரண்டாவதாக உலகத்திலிருந்து விலகி வாழும்படியாக அழைக்கப்பட்டிருப்பதை குறிப்பிட்டேன். இப்போது எனது மூன்றாவது கருத்தை சொல்லப் போகிறேன். இது என்னுடைய ஊழியத்திற்கு ஆணிவேர் போல இருந்த நடைமுறை பயிற்சியாகும். கடவுள் உங்களை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு நீங்கள் முழுவதுமாக கிறிஸ்துவை சார்ந்தே உங்கள் வாழ்க்கையை வாழ வேண்டும்; அப்படியான வாழ்க்கையை வாழ்வதற்குத் தேவைப்படும் பலத்தை கிறிஸ்துவிடமிருந்து தொடர்ந்து பெற்றுக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும். இவை இரண்டையும் நான் என் ஊழியத்தில்

பலமுறை உங்களுக்குப் போதித்திருக்கிறேன். பாவிகளாகிய உங்களுக்கும் எனக்கும் மனதை வாதிக்கும் ஒரு கேள்வி உண்டு. பாவியாகிய என்னை கடவுள் எப்படி தமது பரிசுத்தமுள்ள சந்நிதானத்திலே ஏற்றுக்கொள்ளுவார்? இன்னும் விளக்கமாக சொல்லுவதானால் ஆதாமின் சந்ததியாகிய நான், பிறந்தது முதற்கொண்டு பாவ சிந்தனையிலேயே இருக்கிறேனே! சிறு குழந்தையாக இருந்தபோது பொய் பேசினேன்; வளர்ந்துவரும் நிலையிலும் பொய் பேசினேன்; விடலைப்பருவத்தில் பொய் பேசினேன். எனது மனமாற்றத்திற்குப் பின்னும், இப்போதுங்கூட எஞ்சியிருக்கும் பாவநிலையினால் நிர்பந்தமான மனுஷனாகிய நான் பரிசுத்த பிதாவின் முன்னிலையிலே எப்படி நிற்க முடியும்? அவர் மகா பரிசுத்தராயிற்றே. பாவத்தைக் காணக் கூடாத சுத்தக்கண்ணராயிற்றே! நியாயத்தீர்ப்பின் நாளிலே நான் அவர் முன்னிலையில் எப்படி நிற்பேன்? என்கிற கேள்வி வதைத்துக் கொண்டேயிருக்கிறது. அதற்கு விடை இதோ இருக்கிறது. இயேசு கிறிஸ்துவினாலும் அவர் நிறைவேற்றி முடித்த ஊழியத்தினாலும் நான் பிதாவின் முன் நிற்க அவர் வழிச் செய்திருக்கிறார். அவர் பட்ட பாடுகளினாலே, அவருடைய கீழ்ப்படிதலினாலே, தம்மையே அவர் மரணத்திற்கு உட்படுத்திக் கொண்டதினாலே, அவர் எனக்காக ஒரு நீதியை சம்பாதித்தார். அந்த நீதியைக் கொண்டு போர்த்தி அவர் என்னை பிதாவின் முன்னிலையில் நிறுத்தப் போகிறார். ஆகவே கிறிஸ்து இயேசுவுக்குட்பட்டவர்களாய் இருந்து . . . ஆவியின்படியே நடக்கிறவர்களுக்கு ஆக்கினைத் தீர்ப்பில்லை என்கிற வாக்குத்தத்தமுள்ள வசனத்தை மனதில் நிறுத்திக் கொண்டு ஆறுதலை அடைகிறேன். இவ்விதமாக கிறிஸ்துவை மாத்திரமே முழுவதுமாக சார்ந்திருக்கும்படி நாம் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.

பவுலோடே கூட சேர்ந்து நாமும் இப்படி சொல்லும்படியாக வாழ வேண்டும்: *"கிறிஸ்துவுடனேகூட சிலுவையில் அறையப்பட்டேன்; ஆயினும் பிழைத்திருக்கிறேன்; இனி நான் அல்ல, கிறிஸ்துவே எனக்குள் பிழைத்திருக்கிறார். நான் இப்பொழுது மாம்சத்தில் பிழைத்திருக்கிறதோ, என்னில் அன்புகூர்ந்து எனக்காக தம்மைத் தாமே ஒப்புக்கொடுத்த தேவனுடைய குமாரனைப்பற்றும் விசுவாசத்தினாலே பிழைத்திருக்கிறேன்" (கலாத்தியர் 2:20).* தனக்காக சிலுவையில் அறையப்பட்டு, மரித்து, உயிரோடே எழுந்து, மகிமையடைந்த இரட்சகரை விசுவாசிப்பதினால்தான் தான் பிழைத்திருப்பதை

பவுல் ஒருபோதும் தன் வாழ்நாளில் மறக்கவேயில்லை. அவரில்தான் பூரணமான நீதியிருப்பதை அவர் உணர்ந்திருந்தார். தன்னுடைய வாழ்வின் இறுதிகட்டத்தில் அவர் பிலிப்பிய சபைக்கு எழுதுகின்ற நிருபத்தில், "நான் நியாயப்பிரமாணத் தினால் வருகிற சுயநீதியை உடையவனாயிராமல், கிறிஸ்துவைப் பற்றும் விசுவாசத்தினால் வருகிறதும், விசுவாசமூலமாய் தேவனால் உண்டாயிருக்கிறதுமான நீதியை உடையவனாயிருந்து, கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிறவனென்று காணப்படும்படிக்கு . . ." (பிலிப்பியர் 3:9) விரும்புகிறேன் என்று எழுதுகிறார். அதாவது, பிதாவின் முன் நிற்பதற்கு நான் கிறிஸ்துவை மாத்திரமே சார்ந்திருக்கிறேன் என்கிறார். அவராலேயல்லாமல் ஒருவனாலும் பிதாவின் முன் நிற்கக்கூடாது.

மேலும் தேவனுக்குப் பிரியமான வாழ்க்கையை இவ்வுலகில் வாழ நான் இயேசுவிடமிருந்தே பெலனைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன். "நானே திராட்சைச்செடி. நீங்கள் கொடிகள் . . . என்னையல்லாமல் உங்களால் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது" (யோவான் 15:5). அவரில் நிலைத்திருப்பவன் கனி கொடுப்பான். அதிக கனிகளைக் கொடுப்பான்! மிகுந்த கனிகளைக் கொடுப்பான்! அவரில் நிலைத்திருந்தால் அதன் பலாபலன்கள் அதிகரித்துக் கொண்டே போகும்.

". . . உங்கள் ஜீவன் கிறிஸ்துவுடனே தேவனுக்குள் மறைந்திருக்கிறது. நம்முடைய ஜீவனாகிய கிறிஸ்து வெளிப்படும்போது, நீங்களும் அவரோடேகூட மகிமையிலே வெளிப்படுவீர்கள்" (கொலோசெயர் 3:4).

"ஆகையால் நீங்கள் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொண்டபடியே அவருக்குள் வேர்கொண்டவர்களாகவும், அவர்மேல் கட்டப்பட்டவர்களாகவும் அவருக்குள் நடந்துகொண்டு . . . பெருகுவீர்களாக" (கொலோசெயர் 2:6).

இதைத்தான் நான் சொல்லுகிறேன். ஒருபுறம், பிதாவால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதற்கு இயேசுவாகிய நபரை மாத்திரமே நம்பி அவரை இறுகப்பற்றினவர்களாகவும், மறுபுறம் இவ்வுலகில் தேவனுக்குப் பிரியமான வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு இயேசுவிடமிருந்து பெலனைப் பெற்றுக்கொள்கிறவர்களாகவும் வாழ வேண்டும். எனக்கு அருமையானவர்களே, உங்களைக் குறித்ததான என்னுடைய வாஞ்சை அதுதான். வருங்காலங்களிலே, இந்த சபையிலே

பாவிகளுக்காக மரித்த இயேசு கிறிஸ்து மிகவும் மகிமைப்பட வேண்டும். கிறிஸ்துவே உங்கள் பெலனாயிருக்க வேண்டும். கடவுளுக்குப் பிரியமான வாழ்க்கை வாழவேண்டுமென்ற ஆவல் உங்களுக்குள் அதிகமதிகமாகப் பெருக வேண்டும்.

நாமெல்லோரும் ஆண்டவருடைய உன்னதமான மறு உலகில் சந்திப்போமானால் நாம் அனைவரும் ஒரு பொதுவான காரியத்தை கடந்து வந்தவர்களாகத்தான் இருப்போம். அது என்ன தெரியுமா? குறுகலான வழி. நமது சொந்த நீதியை விலக்கி வைத்துவிட்டு, கடவுளின் கிருபையினாலே, இயேசுவின் நீதியை பெற்றவர்களாக அவராலே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வந்திருப்போம்; பாவத்தை எதிர்த்து போராடுவதில் ஆனந்தம் பெற்றவர்களாக இருந்திருப்போம்; சுயநலத்தை வெறுத்து ஒதுக்குகிறவர்களாக மாறியிருப்போம். உலகசிநேகத்தை பகைக்கிறவர்களாக வாழ்ந்திருப்போம். பரிசுத்தத்தை அடையும்படிக்கு குறுகலான பாதையைத் தெரிந்து கொண்டு நாமெல்லோரும் அதில் நடந்து வந்திருப்போம். உலகத்திலிருந்து முற்றிலுமாக விலகினவர்களாகவும், நமது நீதிக்கு இயேசுவை மாத்திரமே சார்ந்து கொண்டவர்களாகவும், பரிசுத்த வாழ்க்கை வாழ அவரிடமிருந்து பெலனைப் பெறுகிறவர்களாகவும் இருப்போம். இப்படியாக நாம் வாழ்ந்து முடித்திருந்தால் மாத்திரமே கடவுளுடைய உன்னதமான அந்த மறுஉலகத்திலே நாம் சந்திக்க முடியும். குறுகலான பாதையில் வராவிட்டால் நீங்கள் அவ்விடத்தை அடைய முடியாது. நாங்களும் இயேசுவாகிய வாசல் வழியாகத்தானே வருகிறோம் என்று நீங்கள் சொல்லிக்கொள்ளலாம். ஆனால் குறுகலான பாதை என்பது மிகவும் அத்தியாவசியமானது. இயேசு தெளிவாக சொல்கிறார்: இடுக்கமான வாசல்வழியாய் உட்பிரவேசியுங்கள். கேட்டுக்குப் போகிற வாசல் விரிவும், வழி விசாலமுமாய் இருக்கிறது. ஜீவனுக்குப் போகிற வாசல் இடுக்கமும், வழி நெருக்கமுமாயிருக்கிறது. அதைக் கண்டுபிடிக்கிறவர்கள் சில பேர். வாசல் - வழி - ஜீவன்! உன்னதமான மறு உலகை அடைய வேறு வழியில்லை - இயேசுவாகிய வாசல், குறுகலான வழி, நித்திய ஜீவன்! நான் உங்களை அந்த உன்னதமான மறுஉலகில் சந்தித்தால் பவுலைப் போல நானும் கூறுவேன்: எனக்கு நம்பிக்கையும், சந்தோஷமும், மகிழ்ச்சியின் கிரீடமுமாய் இருப்பவர்கள் யார்? நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து வரும்போது அவருடைய சந்நிதானத்திலே நீங்களல்லவா அப்படியிருப்பீர்கள்!